

Jesus + Maria + Joseph + Johannes

Dankbaar nemen wij afscheid van

Jan Kremer

Hij werd geboren op 6 maart 1941 in Ubach over Worms. Na een moedig gedragen ziekbed overleden in het ziekenhuis te Heerlen op 7 november 1988. Na een plechtige uitvaartdienst in de parochiekerk 'Verschijning van de Onbevleete Maagd' te Heerlen-Molenberg op 11 november 1988 hebben we zijn lichaam in Imsterade gecremeerd.

We kunnen van de dierbare overledene veel zeggen. We kunnen zijn leven, hier temidden van vele vrienden en bekenden afschilderen als een leven dat dienstbaar wilde zijn. Het meest sprekend is dit als we ons herinneren hoe hij, tot enkele weken voordat zijn eigen leven bedreigd werd door de ziekte, zijn stervende buurman terzijde stond. Hoe hij voor hem opkwam en zorgde. Jan Kremer was een vriendelijk mens. Steeds opgewekt en levensblij. Hij had een hart van goud en was bij velen, ook in de eigen buurt, geliefd en gerespecteerd. Zijn gevoelig karakter maakte hem tot een mens, met wie je eigenlijk nooit ruzie kon krijgen. Hij heeft steeds met veel overtuiging willen werken. Het liefst op het land.

Daar bloeide hij helemaal op. Hij heeft ook met dankbaarheid de zorgen aanvaard, toen hij ziek werd, van zijn dochter Jacqueline en van zijn moeder. Vele weken stonden zij beiden naast zijn ziekbed. Hoe machteloos staan wij mensen dan naast het bed van de zieken, als we willen helpen, maar we kunnen het niet.

Daarom nu, bij de dood van Jan Kremer zoekt ons verdriet een uitweg en willen we proberen in ons geloof een antwoord te vinden: **want een mensenleven kan toch niet zo eindigen: we durven geloven in het eeuwig leven**, waar de dierbare overledene nu de verlossing mag ervaren van de pijn en de ziekte. Daar zal hij kunnen leven: met alle blijheid, die hem steeds eigen was. Daar mag hij nu voor ons ten beste spreken.

Jan Kremer, hij moge rusten in vrede.

De familie dankt allen heel bijzonder, met name de vele vrienden en bekenden en de mensen in de buurt waar de overledene woonde, voor de zorgvolle aandacht, tijdens de ziekte en nu bij het sterven.

In de heilige missen die voor zijn zielerust gelezen worden, zoeken we samen kracht om dit verlies te kunnen aanvaarden.